

MEASURING UP

Fulfilling the Mitzvos of Matzah, Marror and Korech

Source Materials
Rabbi Efrem Goldberg
efremgoldberg@yahoo.com

SHULCHAN ARUCH ① Mishna Aruch (6:2)

ט. ששעור הכוס, (כו) רביעית (כה) לאחר שימזגנו (כט) אם רוצה למזגו, *ונישתה (ל) פלו או (ס) רבו. *ואם יש בו הרבה רביעיות, (לא) שותין ממנו כל-כף בניי-אדם (לב) כמננין רביעיות שבו. *ויש אומרים שצריך לשותות (לג) רב הכוס אפלו מחזיק במה רביעיות.

MISHNA BERURA ② Mishna Berura (6:2)

(ל) פלו או רבו. הינו פלו לכתחלה או רבו בדיעבד. ובמדינות שהיו בקר, אפלו לכתחלה סגי ברבו; אך כוס רביעית ישתה פלו, כדי שיהא יכול לברך ברכה אחרונה לכלי עלמא [אחרונים]. יש שפקמציין וכועסין על המשרתים אם שותין הרבה, וצמידין לתן את הדיו. שפכשילן ומונעין מן המצוה [היא].

SHULCHAN ARUCH ③ Mishna Aruch (10:1)

א (א) *איטל ידיו ויברך 'על נטילת ידים'. ויקח המצות בסדר שהניחם, הפרוסה בין שתי השלמות, (ב) *ביאחזם בידו *ויברך 'המוציא' ויעל אכילת מצה', ואחר-כך יבצע מהשלמה (ג) העליונה ומהפרוסה (ג) ימשתיהן ביחד ויטבלם (ג) במלח, הגה (ד) ואין המנהג לטבלם במלח (ה) כלילה ראשונה, דפת נמי אין צריך מלח, (ו) ויאכלם (ו) בהסבה (ה) ביחד (ט) *פזית מכל אחד. *ואם אינו יכול לאכל בשני זיתים ביחד, יאכל (י) של (ד) 'המוציא' תחלה (יא) ואחר-כך של 'אכילת מצה'. ואחר-כך יקח (יב) פזית מרור (יג) וישקענו כלו (ה) בחרסת, ולא ישנהו בתוכו, שלא יבטל (ו) טעם מרירותו, *המטעם זה צריך לנער החרסת מעליו, ויברך 'על אכילת מרור' (יד) ויאכלנו בלא (ו) הסבה. ואחר-כך נוטל (טו) מצה שלישית ובוצע ממנה [*] (טז) *וכורכה עם המרור (יז) *וטובלה (ט) בחרסת הגה ויש אומרים (יח) דאין לטבלו, וכן הוא במנהגים, (יט) וכן ראיתי נוהגין, (כ) *ואומר 'זכר למקדש' (ט) (כא) 'כהלל' (כב) ואוכלן ביחד (כג) בהסבה. ומשברך 'על אכילת מצה' כלא (י) יסית בדבר שאינו מענין הסעודה עד שיאכל כריכה זו, (כד) כדי שתעלה ברכת אכילת מצה וברכת אכילת מרור גם לכריכה זו: *

SHULCHAN ARUCH ④ Mishna Aruch (10:1)

א [*] *ששעור פזית, יש אומרים (א) דהוי (ב) פחצי ביצה: הגה (ב) ויאכלנו ביחד ולא מעט מעט. (ג) ובירקות צריך למצוה חלל האויר שבין הירק, ולשער שעור הפזית בירקות עצמן ולא (ג) באויר שביניהם:

MISHNA BERURA ⑤ Mishna Berura (10:1)

לאו הכי יש חשש ברכה לבטלה על הפרכה שברך מתחלה על הנטילה לאיזה פוסקים, וכנ"ל בסימן קנח סעיף ב, עין שם. ועתה נחזור לעניננו: דע, דמה שכתב המחבר 'פזית' — פחצי ביצה, לאו מלתא פסיקתא היא בזמננו, דיש מאחרונים (ד) שהוכיחו, דביצים המצויים בזמננו נתקטנו הרבה עד למחצה מכפי שהיו בימים הקדמונים שבהם שערן חכמים, ולפי זה בכל מקום שהשעור הוא פחצי ביצה צריך לשער בכביצה בזמננו. ועין בשעריתשובה שהכריע שיש לחלק בזה לענין שערין בין דבר שחייבו מן התורה לדבר שחייבו מדרבנן, כגון מרור בזמן הזה ואפיקומן (ה) וכוסות, ונמצא לפי זה בזמננו יתחייב לאכל מצה עד כשעור ביצה, ומרור יצא בדיעבד אף אם לא אכל רק בשליש ביצה, וכנ"ל. ועין במה שכתבנו לעיל סימן רעא בבאור הלכה בדבור המתחיל 'של רביעית': *

א (א) דהוי פחצי ביצה. בינונית עם קלפתה. ורעת הרמב"ם, דפזית הוא בשליש ביצה. ועין במגן אברהם ובאר הגר"א מה שכתבו בזה. * ולענין דינא, במצוה דאורייתא, (ב) כגון במצות עשה דאכילת מצה, יש להחמיר ולאכל על-כף-פנים פחצי ביצה [אם לא שהא חולה וקשה לו לאכל פחצי ביצה, (ג) יכול לסמך על הרמב"ם], ולענין מרור וכהאי גוונא שהיא דרבנן, יש לסמך בדיעבד אם אכל בשליש ביצה, (ג) אף לכתחלה, כיון שצריך לברך על המרור נראה דאין להקל בזה, אם לא שהוא אדם חלש וקשה לו, יכול לסמך ולאכל רק בשליש, וכנ"ל. ולענין ברכת-המזון ששעורו מדברי סופרים כפזית [וכן לענין ברכה אחרונה], ספק ברכות להקל, ולא יברך עד שידע שאכל פחצי ביצה. ולכתחלה נכון לזהר שלא יבניס עצמו בספק ברכות, ויאכל פחצי ביצה או פחות הרבה משליש ביצה [פמ"ג]. ולעניית דעתי נראה דנכון לכתחלה שיאכל כביצה פת, דאי

6 Mishnah BERURA (לענין בחירה) (כ"א: ט"ו) ש"ח אר"ח (7) (יו"ז ע"ב)

שכר שיעור חיוב חלה ומינים המצטרפים ודין פת פטור שנתערב בחיוב, וכו' ד"ס:
 א"א אין חיוב בחלה אלא חמשת מיני תבואה
 ב' ואין חיוב אלא חמשת רבעים (א) ומדה
 (א) שמחוקת ב' (ב) מ"ג ביצים וחומש ביצה
 (א) ממלאים אותה קמה (ב) ואותו קמה הוא שיעור
 חלה (ג) וכו' ממלאים המדה קמה תהיה מחוקת
 ולא גדושה והיאך ישערו לדעת שהיא מחוקת מ"ג
 ביצים וחומש ג' (ד) נתבאר במור א"ח (ועיין כ"ה סי'
 ה"י) (ד) והמשקל חמשת רבעים קמה הוא תק"ב
 דרה"ם מקמה חטים שבמצרים:

הגה ד' [ח] כלי המחזיק עשר אלגעות על עשר אלגעות כדום שלט
 אלגעות והשיעור אלגע נקרוס הוא שיעור החלה וכן מדה שיש
 בה '1' אלגעות פחות ב' השיעור אלגע [על '1' פחות ב' השיעור אלגע]
 כדום '1' אלגעות פחות ב' השיעור אלגע [הוא (ג) העומר (1) וכל
 האלגעות שלו הם רוחב גודל של יד: (דמ"ס פקק '1' דביכורים) .

(סח) רבו של רביעית. הינו (פו) באדם בינוני מחזיק שיעורו ק"ך, אכל
 באדם גדול ביותר משערין קמלא לגמיו דידה לפי גדלו, ומכל מקום
 לא בעי לשחות טפי מרביעית. ודע, דשעור רביעית הוא כמעט מלא
 שתי קלפות מביצה בינונית של תרנגולת, והוא שיעור ביצה ומחצה עם
 הקלפה, דלג הוא ששה ביצים, כדאי"ת בגמרא, וממילא רביעית הלג
 הוא ביצה וחצי [מ"א ופמ"ג כס"י ר"י וכו"י הלכות פסח וש"א]. ויש
 מחמירין מאד בענין השעורין, והוכיחו דהביצים נתקטנו בזמננו
 למחצית ממה שהיה בימי הגמרא, ועל-כן שיעור רביעית הוא בקפלים,
 וכן נפקא-מנה מזה לענין פזית מצה דהוא פחצי ביצה, כמבאר בסימן
 תפ"ו וענין בבאור הלכה מה שפכתנו בענין זה, דנכון לחש לדבריהם
 לענין קדוש של לולה, ועל-כ"ל פנים יראה לבתחלה שיעור הפוס פשני
 ביצים, והשתיה, אף שהפוס גדול, די שישתה כמלא לגמיו דידה. ודע
 עוד, דהשעור של מלא לגמיו צריך לשחות בלי הפסק הרבה בינתיים,

8 ERUVIN (עירובין) (ט"ו)

For a Baraisa teaches: WHAT IS THE QUANTITY OF A HALF-PRAS,^[11] which is the minimum for rendering the body *pasul*, as stated by the Mishnah? בי ביצים
 The volume of TWO EGGS MINUS AN INSIGNIFICANT AMOUNT^[12] – דברו רבי יהודה – These are THE WORDS OF R' YEHUDAH.
 R' YOSE SAID: Half a *pras* is בי ביצים
 the volume of TWO AMPLE, i.e. large, loosely measured^[13] שוחקות
 REBBI MEASURED^[14] and found the two-egg-volume quantity to be actually the volume of TWO EGGS PLUS.
 HOW MUCH is PLUS? – כמה ועוד
 ONE TWENTIETH of an egg volume PER EGG volume; i.e. the full quantity of the half-*pras* is 2.1 egg volumes.

הואיל והצינור מלא בשעור וזכירה זו לריבוי לאכול כזית מלה
 וכן מרור ולשחות מן ארבע כוסות רביעית של תורה לרין
 אחי לזכר שיעור הכזית ושיעור הרביעית מה שעולה לדעתו שנתבאר
 לי צמותם שהוא שלל כדברי השי"ע כי צלמה מצולר צשי"ע קימן הפיו
 ששיעור כזית הוא חלי זילה . והאנס לפי שנתבאר לי עפ"י מרידה
 שהזיטה המלווית עתה צימיו הנה הזילה שלימה שבזמניו הוא רק
 חלי זילה מצי"ס שנהם שיעורי התורה . והמופת הזה כי שיעור
 חלה הוא מ"ג זי"ס וחומש והתו"ע מרד שהוא פינט מדה ישנה
 שחלחלי כחן צנוא לפרחג ואני מרדתי ומלחתי שהוא פחות מפינט
 וסוב עשיתי כלי המחזיק שבע אגודלים פחות ב' חשיעית צחורך
 ורוחב ורום מרובע שהוא שיעור חלה המפורש צשי"ע צ"ד קימן שבי"ד
 והוא על פי חשבון של שיעור מקוה והכל זה מחזיק מעט יותר
 משמנה זיידלך שהוא שני פינט וח"ס כן שני שיעורי חלה מכח"ס זה
 ח"ס זה ושניהם הלכה למשה מסיני כי שיעור מ"ג זי"ס וחומש הוא
 כלי"מ וכן שיעור מקוה הוא הלי"מ ועל כרחק שנתנה בזמניו או
 שהאגודלים נחבדלו והמה גדולים יותר מהאגודלים שהיו צימי
 החלח"ס או שהזי"ס נתקטנו והמה צומנינו קטנים ממה שהיו צימי
 החלח"ס וידוע שהדורות הולכים ומתמעטים ואי אפשר שאגודל שלנו
 גדול יותר מהאגודלים שהיו צימי חכמי ב"ס . ועל כרחק הזי"ס
 צומנינו נתמעטו . ולכן אחי מזהיר שעל פינט קמה יקח חלה בני
 צרכה כי לא חלתי להקל על שיעורא של התו"ע אבל צרכה לא
 יצרכו עד שהיה שכי פינט קמה מחזיקים ומעט יותר וכיון שנתבאר
 שהזי"ס שלנו נתקטנו על מחלח"ס ח"ס כן שיעור זית שהוא חלי זילה
 הוא כזילה שלנו וכזה אפשר צלחילת מלה ומרור צכל שיעורי התורה
 ושיעור רביעית של תורה על פי מדה זו הוא יותר מרובע זיידל
 של הזיידל הישן שחלח"ס פה ק"ק פרחג וזיידל יש ב' רביעית ומחלה
 מרביעית של תורה לערך ופוחח לא דייקין לחומר :

9 PESACHIM (פסחים) (ק"ב)

was like the *log* of the Holy Temple; and with it we measure the *reviis* of wine necessary for the Four Cups on Pesach.^[15] אמר
 תמנייתא קדמייתא דהנה בטבריא – R' Yochanan said: רבי יוחנן
 The original *tamnaysa*^[16] that was in Tiberias was a *reviis* more than is this *tamnaysa* of today, וכה
 and with it we measure the *reviis* of wine necessary for the Four Cups on Pesach.^[17] אמר רב חסדא
 The *reviis* of the Torah^[18] – רביעית של תורה
 is a liquid measure whose dimensions are אצבעים על אצבעים
 two fingerbreadths long by two fingerbreadths wide by two fingerbreadths plus half a
 fingerbreadth plus a fifth of a fingerbreadth high.^[19] כדתניא
 As has been taught in a Baraisa: „וַיִּרְחַץ בְּמֵי אֶת-כָּל-בִּשְׂרוֹ”
 AND HE SHALL IMMERSE IN THE WATER HIS ENTIRE FLESH.^[20] This
 teaches THAT THERE SHOULD BE NO extraneous MATTER INTER-
 POSING BETWEEN HIS BODY AND THE WATER.^[21] „בְּמֵי” בְּמֵי מִקְוֵה
 “IN THE WATER” teaches that the immersion must be IN GATHERED WATERS.^[22]
 מים שְׂכַל גּוֹפוֹ עוֹלָה בָּהֶן – The expression HIS ENTIRE FLESH teaches that he must immerse
 in that amount of WATER SUFFICIENT FOR HIS WHOLE BODY TO ENTER at one time.^[23] AND HOW MUCH water IS THIS?

עד לא יאכל לכתחלה דבר שהוא שלישי ביצה* שהוא בספק ברכה אחרונה. ואם אכל, חובה עליו להוסיף עוד לאכול עד שיהא כביצה (ר"ל ביצה דידן שהוא חצי ביצה שבדורות חז"ל לפי מה שנמדד לפניו ז"ל שיעור חלה לקמן סי' ק"ה) לברך אחריו. וכן בברי' נמי דינא הכי* (עיין ש"ע סי' ר"ט [צ"ל ר"י] סעי' א' וסי' תפ"ו סעי' א'), ואין סברא שיוציא אותו אחר* שאין מוציאין בברכת הנהנין כ"א בור, וזה לא דמי לבור, שיכול לקנות ולאכול עד שיהיה בו כשיעור. (וכן נוסח שיעור סי' ס"ב).

1729-1793
פובליק ג'ו סטריט
ברוקלין, ניו יורק
(12) ארוך ה'תש"ג
(109 ע"ב)

וולכן נלע"ד דרכי רבותיו קיימים ואי מסוס שאין השיעורים משתנים זהו ספני שאין הכנים משתנים כמיש התשכ"ג אבל בכנים גדולים שלנו שמיאם שבהם טבל לשער בחצין כל שיעורי תורה שכבוית וכן לענין שיעור חלה אם נברר סני כנים גדולים ווראי ישתווה השיעור איא שבלא זה דבר קשה הוא לשער כמינ כנים דכזה צריך כלי גדולה ומי יוכל לשער המיניו של הכלי ואם יחסר המילוי כל שהוא היה חסרון רב בכלי גדולה כסוכן וטוב יותר לשער במרת אנודל ועכ"פ על ג' קווארט קסה ווראי דיש לברך וכן הבנה הפשוט בכל תפוצות ישראל ואין לפקפק בזה כלל.

א"ח (קס"ח: ז')

יג שיעור כוית הוא חצי ביצה וכבר כתבנו ביו"ד סי' שכ"ד ששלשה גדולי עולם אמרו לכפול עתה כל השיעורים מפני שמצאו בשני שיעורי חלה שכתבו רבותינו והיינו שיעור אחד בכנים ושיעור אחר באצבעות והמה סותרים זא"ו ולכן אמרו דבנים שבזמנינו נהקטנו עד מחצה מהכנים שהיה בזמן חכמי הש"ס ולכן עתה שיעור כוית כביצה ורביעית כפי שני כנים מפילים מים (נכ"ו והגר"א והגר"ו) וכן נהגים כל היראים לדקדק בבזבז קידוש והבדלה ולפ"ו גם כוית היו כביצה ואחד מגדולי הדור חלק עליהם (ה"ס מה"ס סי' קכ"ו) ואנחנו בארנו שם ג"כ דהכנים ג"כ שוין אלא שהכנים בכלל אינם שוים זל"ו ולא ממדינה למדינה ודבר זה ביאר התשב"ץ (ה"ג סי' ל"ג) וז"ל כי האצבעות שוות הן בכל המקומות וכו' והוא יותר מכוון ממדת הכנים שאינם שוות בכל מקום וכו' עכ"ל וכ"כ התשב"ץ בספרו ויבין שמועה וז"ל ואני תמה מהמורדים בכנים שלנו לפי שאין כל המקומות שוין בכנים שיש גסות כבארצות ארום ויש דקות כבארצות ישמעאל עכ"ל וכן שנינו בבבלי (פי"ו מ"ו) כביצה שאמרו לא גדולים ולא קטנים אלא בינונים ע"ש וגם בעינינו ראינו זאת בתרנגולי פרוסיש"א או גאלאנסק"א כשבאו למדינתנו היתה הביצה גדולה הרבה מביצי תרנגולת שלנו ועכשיו נתערבו זו בזו ואין ההפרש ניכר כל כך ועוד הבאנו ראיה מהחוש שא"א לומר כלל דכוית היו כביצה שלנו שהיו חז"ל אמרו דבית הבליעה מחווק כביצת תרנגולת ולדבריהם הוה כשני ביצים שלנו והחוש מכחיש זה אלא ווראי דגם עתה כחצי ביצה בינונית הוה שיעור כוית וכן עיקר:

1878-1953
ר' אברהם יצחק
1774
c Hazon 154 (13) חזן א"י

ה) והנה חז"ל צעלו בגמ' שהן סהדרין לכל ישראל מסרו לנו שני מדרים לדעת חכמי המדרש בשיעורי חורה, האחד הוא הביצה כדאמר עירובין פי"ג א' דשיעור חלה וז"ל מ"ג ביצים וחומש ביצה, ושניו יש למדוד הכניעיות, שהיו הלוג ו' ביצים ומחצת רביעית ביצה ומחלה, ויש עוד מודד גמ' פסחים ק"ט א' האלזב שמודד חלה הפסחים והחמיה ומסרו לנו שיעור רביעית ושיעור הלוג והסאה ושניו יש למדוד חלה שיעור חלה ז' לוגין וחומש, ונראה דיש רש"י למדוד בכל חלה מהן כפי שמתאר לנו דהכל לפי דעתו של הרמב"ם ואם עמד על אחד מהן אינו חייב להפסיק חלה מדידה בשני ולאף אם נשתנו הביצים שנתקטנו או הגדילו אין צורך כלום חלה שהוקבעה המדידה ע"פ ז"ל, וחמ"ס חס וחסרנו לו מדה מן המדות ע"פ שני ההשכונות ואינם שוין, יש לתפוס חלה מדה האגודל לעיקר שהיו מדה חלה ושפת האזכרו נקרה, וכשי"כ כשנראה שמדה האלזב משתווה עם מדה חז"ל והכנים שלנו קטנות, [וכן מצוה גמ' עירובין פי"ג א' דע"פ סאה המדוקדק שביצחו לרבי הכוסף על הביצים אחד מן, חטי"ג דהביצים נתקטנו והכילה המדציה היתה גסה וכמ"ש חו' ספ, מ"מ השיעור המסר הוא צמדה וכדאמרו פסחים ק"ט א', וכשציל לשמש כנים עשה רבי לקבוע מדה הביצה הקטנה וקבע להוסף עליה א' חס, ויש לשי' למה לא קבע רבי הדבר ע"פ מדה האגודל, והפסח דקבע לקבוע מדה חז"ל הבינוני נלמ"ס גמור, חטי"ג כל שקיים בידינו מדה הרשונים הולכין אחר מדתן חף שנתקטנו מעט האגודל, ורק כשאין בידינו מדה מקובלת על צ"ד שבדור לקבוע המדה לפי הכוונה שבדור, והיו כל זמן שהיו בשרהל מעטות של משה רבנו היו קובעין על פסחן שקל ודיוני ופרועה, ואחר שאבדו חלו קובעין

ע"פ קבלה הגלויים בשערות, וכן כל זמן שהיה צידם חלה של משה לא היו מתחשבים חס נתקטנו האגודל, והם דתן פי"ז דלוי' מ"ט ז' חמות היו נאשפן הכירה כו' אין הכרע שיהיה ממש כשל משה, הלא ר"ל חמה של ששה עפחים לפי האגודל שקבעו כוסת הגדולה ומחורט זה חירע צמח הגלויים צעל נוי"ג והגר"א שאלחו דמדה האלזבית ומדה הביצים חוין משתוות אללו ומדה הביצים קיבעה שיעור חלה מהלך ממדה האלזבית, וכלשך לא מסהר שהאלזבית שלנו נחמנו מדורות הרשונים החליעו דנתקטנו הביצים, וקבעו לכל ישראל לקבוע המדה ע"פ האגודל, ועל פיהם נהגו כל בני הגולה והפרסם ככל הספרים הגלויים אחרים דביצים שלנו קטנים הם, וכן השנו צעלו בוראה חלה מדה החמה ע"פ האגודל ומשניהו ל"ג ורשקה ברוסיה שהיה 58 ס"מ מדה מער, [וכתב לי זלמן שחסר לו הרצ"ל דלר שיעור חלה ממונה על חיקון עירובין פ"ז ע"ש וישלם שגם הגר"ש זל"ל זקן הבוראה של ירושלים היה מיקול פרז"ה עד עש' חמה לחשיב העפה 10 ס"מ כשלא היה אפשר לתקן, וחמ"ס היה מחמור במקום דלפסח, למהשג העפה 8 ס"מ, וחמ"ס זה שהיה מחמיר חוין זו הוראה חלה מדה עובד ועין יפה, חלל זה שלא היה אושר בשעה שלא היה אפשר לגדור [יהיו חלפי רכבה ישראל מיקורי ירושלים מושלם משה בחלוצה ירושלים ע"פ הוראה רבם בחוין מונה ומעשר] זו היה עיקר הוראה כדעת הנו"ם והח"ס והיו מנוהג ירושלים כמנהג חז"ל.

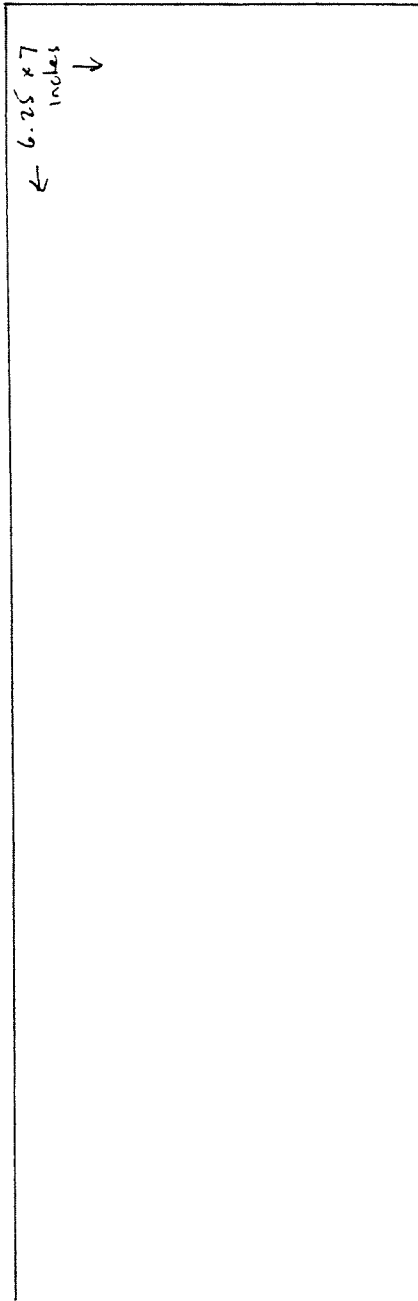
ו) ומיהו לא היה כהן משכיל לדורות הרשונים דשפיר חשבו חלה מדה החמה והרביעית ע"פ הביצים דזה צעלו דעתו של רואה כל זמן שגם נחצר להם חשבוין החמה, והפסח דיש רש"י לקבוע מדה החמה ע"פ הביצים חף שיעור שנתקטנו ועוד דלעולם לא הכריעו ע"פ הביצים דקשה לעמוד על הבינונית, [וכמ"ש המחירי פסחים ק"ט חלה רחיתיו כפנים חלה העתקה דברין] וכל שמתגדלה חלה מששה היא קרובה לכפולה שכל שחוסף על האורך ועל הרחב מעט מחוסף המשוך הרבה, והיו מעשרים צדולה מעט.

מיהו אחריו שנתקבע הוכרע ע"פ הנו"ם והגר"א מהר"א מרגליות והח"ס והפסחה הבוראה כך היו חלוציו קבעו צ"ד לכל ישראל חלה מדה לפי ראות הבינוני וקבעו שיעור חלה ע"פ מדה האגודל והיו נראה להם כפי מה שבקצנו מהם 13 וזו החמה שהיה 58 ס"מ, ול"ג כהן חמה ועטחו כיון דנמסר לדעתו של רואה ודעתו של רואה הן צ"ד של גדולי הדור שקבעו כן, וזוה שגילה להם וזו החמה והיו עיקר השיעור, ושיעור האגודל הוא ג"כ הבינוני במקום הזה וצמח הזה ואף שהיה מחלק לפי המקום וצמחן כן נמסר שיעורו.

Shiurim (Measurements) For the Mitzvos of the Seder

Mitzvah	Source Today	Measurement
4 Cups of Wine	Rabbinic	3.3 Fluid Ounces (Rav Moshe)
Motzi Matzah	Biblical	6.25 x 7 inches = 1/3 hand shemura = 1/2 machine matzah
Marror	Rabbinic	1 fluid ounce of ground horseradish = 8 x 10 inches of romaine lettuce
Korech	Rabbinic	4 x 7 inches = 1/4 hand shemura = 1/3 machine matzah + .62 ounces of marror
Afikomen	Biblical	6.25 x 7 inches = 1/3 hand shemura = 1/2 machine matzah

← 8 x 10 inches ↓

← 6.25 x 7 inches ↓

← 4 x 7 inches ↓